

COLOFON

Rosmalla (ISSN 0925-2894) wordt vier keer per jaar uitgegeven onder eindverantwoordelijkheid van het bestuur van de Heemkundekring Rosmalen.

Postadres:
Heemkundekring Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen

Adres Heemhuis:
Hoff van Hollantlaan 1
5243 SR Rosmalen
(in Perron-3)

www.heemkundekringrosmalen.nl
info@heemkundekringrosmalen.nl

Bestuur Heemkundekring Rosmalen:

- Rien van Grunsven, voorzitter
- secretaris, vacature
- Henda Pennings, penningmeester
- Wilma van Creij, bestuurslid
- Carin Bruggeman, bestuurslid
- Kitty van der Doelen-Crane, notulist

Werkgroep Redactieraad 'Rosmalla':

- Harry Coppens
- Gerrit Mol
- Frans Vos
- Krien van Hirtum, (lay-out en tekstverwerking)
- Druk: Nextprint B.V. Rosmalen

Losse nummers:

- € 5,50 per uitgave

Kopijadres:

- Heemkundekring Rosmalen
Postbus 64 5240 AB Rosmalen
- info@heemkundekringrosmalen.nl

Ledenadministratie:

- Henda Pennings
Vliertwijkstraat 4c
5249RH Rosmalen

Iedere auteur draagt persoonlijke verantwoordelijkheid voor zijn of haar artikel.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd tenzij bronvermelding plaatsvindt.

JAARGANG 20 - NUMMER 2 JUNI 2010

Inhoudsopgave	Pagina
<i>Redactie</i>	Voorwoord 2
<i>Werkgroep interviews</i>	Rusmollese Portretten(6): Herman van Dijk 2
<i>L.P.Kemmeren</i>	A Midsummernachtsdream 5
<i>Antoine de Visser</i>	De Pastorie van de St. Lambertuskerk 9
<i>Gerrit Mol</i>	Inburgeringscursus voor nieuwe Rosmalenaren 15
<i>Martien Veekens</i>	Quohier der Huijzen van Rosmalen 19
<i>Harry Coppens</i>	Voor u gehoord (56) 26
Heemkundekring Rosmalen dankt de sponsors	28

Foto omslag:

Maart 1876, overstroming in Rosmalen aan het begin van de vroegere Tweeberg, tegenwoordig Burg. Jonkheer von Heijdenlaan. Deze boerderijen, "De Schaapstal" en "Tivoli", stonden ongeveer bij de huidige spoorwegovergang in een gebiedje dat vroeger "Tivoli" werd genoemd.

Voorwoord

Beste lezer

“Niet zo dik!” Inderdaad, u hebt gelijk. De redactie kreeg deze keer niet al te veel copij aangeleverd. We denken niet dat dat te maken heeft met de verhuizing van onze Heemkundekring naar haar nieuwe (tijdelijke?) huisvesting. Daar is overigens zeer veel werk voor verricht!

Helaas lijkt het er op dat onze bronnen uitgeput raken. Een grote zorg voor redactie en bestuur. Daarom een nieuwe oproep: hebt u interessante verhalen over het Rosmalen van vroeger, aarzel niet om ze zelf op te schrijven of vraag de redactie om eens langs te komen en te luisteren.

In dit nummer vindt u toch nog enkele van die verhalen van het na-oorlogse Rosmalen, aangevuld met het laatste stuk over de “oude” Lambertuspastorie van Antoine de Visser. Martien Veekens ging “op huizenjacht” in Kruisstraat, Heeseind en Sprokkelbosch en dat leverde heel wat vertrouwde namen op. Harry Copens doet ons tot slot weer glimlachen met veel lezenswaardige niemendalletjes “in ons èige taol.”

De redactie

Rusmollese Portretten (6): Herman van Dijk

Rusmollese portretten

Niets zo mooi als het lezen van verhalen over en door echte Rosmalenaren over “ons eigen durpke.”

Het lijkt de redactie van Rosmalla dan ook een leuk plan om in ons blad een serie te beginnen waarin Rosmalenaren vertellen over hun eigen leven, nu en vroeger. Dat idee is niet nieuw: zo’n jaar of vijf, zes geleden nam de heemkundekring het initiatief om een serie interviews af te nemen en die te publiceren in het toenmalige Rosmalens Nieuwsblad, en later in de Bossche Omroep. Ria Beekers-Pennings, Marijke van der Leest-Pennings, Zus van de Plas-van Zuylen, Ger Vugs en Peter der Kinderen gingen aan de slag.

Zij allen gaven Rosmalla toestemming om de serie opnieuw uit te brengen. Via ons blad worden ze dan in alle eeuwigheid bewaard!

U houdt er natuurlijk bij het lezen wel rekening mee dat sommige gebeurtenissen wel gerelateerd zijn aan de tijd waarin de gesprekken plaatsvonden!

De redactie

Herman van Dijk werd op 1 januari 1950 geboren in het statige herenhuis Anna Staete in Hintham. Hij was op deze historische Nieuwjaarsdag de eerste zoon in een gezin dat zou uitgroeien naar tien kinderen.

Vader Wim van Dijk en moeder Mientje van

Boxtel, bijgenaamd 't Rammelschoentje, keken trots in de wieg naar het zwarte en stevige vrachtje dat de ooievaar zojuist had afgeleverd. Omdat er na de oorlog gebrek was aan woonruimte huurde de familie van Dijk enkele kamers in dit monumentale pand.

Dit schitterende pand was eigendom van Jonkheer van der Does de Willebois. Aan de overkant van de weg woonde de familie Minderhout, alwaar de moeder van Herman als huishoudster werkte.

Vader van Dijk, chauffeur bij Appel, verzorgde in zijn vrije tijd de siertuin van de Minderhouts en het achterste gedeelte daarvan, de groentetuin, leverde voldoende aardappelen en groenten op om ook het gezin van Dijk van proviand te kunnen voorzien.

Na het tijdelijk onderkomen in Hintham is men naar de gemeentewoningen in Maliskamp verhuisd.

Weer terug in Hintham kwamen de "Van Dijkjes" te wonen in "De Zeven Gezinnen", tegenover het toenmalige café "De Drie Linden", alwaar twee zussen van Herman werden geboren. Vervolgens verhuisde men naar Wilhelminastraat 7 om uiteindelijk in 1955 aan de overkant van dezelfde Wilhelminastraat nummer veertien te bouwen. Daar werden nog drie jongens en vier meisjes geboren waarmee het, tot op de dag van vandaag, hechte tiental compleet was.

Moeder van Dijk is op haar 65^e overleden, mede als gevolg van een granaatscherf in haar rug. Tientallen jaren na de oorlog heeft deze scherf uiteindelijk vitale delen aangetast.

Vader Wim van Dijk bleef aan de Wilhelminastraat wonen totdat hij in 2002 naar de Tamboerstraat verhuisde.

Jeugd in Hintham

Herman vond het op de bewaarschool van juf Netty helemaal niet leuk en hield het na twee dagen voor gezien. Toen hij zeven jaar was geworden ging hij naar de lagere school naar de eerste klas van juffrouw Luers. Hij herinnert zich mister de Vries, bijgenaamd de Leeuwen-

temmer, vanwege zijn ijzeren discipline en het hoofd der school Vriens, krachtig en tegelijkertijd "unne goeie lobbjes", daarom werd hij "de Jumbo" genoemd.

"De Waal sloeg met 'n lineaal op je vingers" zegt Herman. En omdat hij ook thuis, als oudste in 'n groot gezin, strak werd gehouden kreeg hij niet veel ruimte om kattenkwaad uit te halen.

Herman deed iedere dag boodschappen bij bakker van Haren en de groentewinkel van Toon Maas. Vrijdags mocht hij dan gaan afrekenen.

In de Vivo winkel van Wim en Tonnie Tak kwam hij alleen om wijnballen en salmiak te pikken als de ouwe oma Tak in de winkel was.

Samen met zijn vrienden, Wim van Vugt, Tini van Gerven, Bernard van Alebeek, Peter van Schijndel, Jos Vos, Theo Wetser en Chris van Hal plukte hij bonen en aardbeien voor fruitteler Coppens. Een vol bakje aardbeien zonder kroontje leverde een dubbeltje op.....!

Bij Toon van Alebeek op de rechtse dijk gaan Herman en Wim van Vugt "onder de noten".

Als zij moeten vluchten voor Toon, de opa van Herman's vrouw Carla, moet Wim zijn fiets achterlaten. De dagen daarna durft Wim zich niet meer in de buurt te vertonen, laat staan zijn fiets op te halen. Zondag, na de vroegmis spreekt Toon Herman aan:

"Wanneer haalt jouwe maat z'n fiets op?" Als de twee kornuiten de stoute schoenen aantrekken worden zij bijzonder vriendelijk ontvangen, krijgen een volle zak met noten mee, en Wim kan weer fietsen.

Als dertienjarige verlaat Herman de Lagere School en gaat voor een jaar verplicht naar het Voortgezet Lager Onderwijs. Zijn toekomst staat op dat moment al vast want hij wil slager worden.

Als dertienjarige verlaat Herman de Lagere School en gaat voor een jaar verplicht naar het Voortgezet Lager Onderwijs. Zijn toekomst staat op dat moment al vast want hij wil slager worden.

Slager Herman

Bij slagerij Cooijmans naast de Anna Kerk in Hintham ontwaakt zijn liefde voor het vak. Ook Piet Foolen, die slachtte op Coudewater, beïnvloedde de beroepskeuze van Herman.

Als veertienjarige gaat hij aan de slag bij Slage-

rij Wentink in Den Bosch.

Maar het dagelijks snijden van 250 maal 3 plakjes vlees voor de gevangenen aan de Spinhuiswal gaf ons jeugdig slagertje weinig arbeidsvreugde. De enige variatie in zijn werk bestond uit de variatie in de soort worst maar dat kon de eentonigheid in de dagelijkse sleur niet echt doorbreken. Toen Herman op Koninginnedag geen vrij kon krijgen nam hij resoluut afscheid van het saaie werk.

Vanaf 1965 ging hij werken voor Theo Coenraad; hij behaalde zijn vakdiploma en van Piet van Lier leerde hij de fijne kneepjes van het slagersvak. Meerdere malen gebeurde het dat een koe, enkele uren voor haar onherroepelijke dood, ontsnapte. Dan moest Herman proberen om haar elders in het dorp of in de kloostertuin te vangen. Kalm blijven was daarbij het devies.....

Tegenwoordig mag je geen tam konijn meer zelf slachten maar vroeger ging Herman de boer op om te slachten zonder dat daarbij een keurmeester werd uitgenodigd. De boeren waren niet scheutig in de beloning voor de slager en vaak moest hij voor twintig gulden twee hele avonden in touw zijn. Momenteel werkt Herman bij Laurus en het tempo waarin vandaag de dag een koe wordt geslacht staat in geen enkele verhouding meer tot de tijd die men in de zestiger jaren nodig had.

Zijn grote hobby: de handboog

Sinds 1967 is Herman lid van handboogvereniging Nimrod, een van de oudste verenigingen van Rosmalen, en opgericht in 1868.

Het hoogtepunt van Nimrod werd bereikt in 1978 toen men Kampioen van Nederland werd. Sinds 1969 heeft de vereniging een eigen onderkomen achter de kerk in Hintham; de leden draaien bij toerbeurt hun bardienst en geheel volgens traditie wordt op de derde zaterdag in april het Koningsschieten georganiseerd.

Zonder gemeentelijke subsidie krijgt men de jaarlijkse begroting sluitende. Met dank aan de inzet van de leden die jaarlijks circa 70 ton oud

papier inzamelen en met de opbrengst de balans van Nimrod in evenwicht brengen.

Zijn grote liefde: Carla

Herman ging op zondagmiddag naar dansles bij Leenders om vervolgens om zes uur op de brommer naar "De Lindeboom" in Schijndel te gaan waar hij de theorie van 's-middags in de praktijk van "quick, quick, slow" kon omzetten. Omdat er 's-avonds niet meer geslacht hoefde te worden ging Herman auto-rijles geven bij een Rosmalense rijsschoolhouder. Herman is dan 23 jaar en tijdens deze lessen leert hij zijn vrouw Carla kennen. Carla heeft dansles bij Crielaars in Den Bosch en tijdens de rijles praten leerling en instructeur over het feit dat er in het weekend dansen is in 't Huukske. Veel van de vroegere vrienden van Herman zijn inmiddels getrouwd en Herman gaat samen met zijn toenmalige vrienden Frans Driessen en Rien Vos naar 't Huukske. Carla op haar beurt vraagt aan haar vriendin: "Zullen we vanavond naar 't Huukske gaan?" "munne rijsschoolhouder komt ook!!" Tussen Franske en de vriendin van Carla is het niks geworden maar Herman en Carla hadden elkaar definitief gevonden.

Zij zijn op 20 mei 1977 getrouwd en wethouder Bert de Haas beloofde hen een flat aan de Godfried Schalkenstraat. Maar helaas was er tot op de trouwdag nog geen sleutel en daarom hebben ze drie weken in een caravan op de oprit van de Wilhelminastraat gelogeed.

De zes zussen van Herman waren benieuwd of zijn vrouw tijdens de wittebroodsweken goed voor hem zorgde. Ieder op haar beurt kwam even in de pan kijken.....

Sinds augustus 1978 wonen ze aan de Peelhoeven in Rosmalen. Samen hebben zij twee dochters gekregen: Miranda en Lisette en sinds vijf maanden is er de eerste kleindochter Indy.

En om met de woorden van Carla te eindigen: "We zijn kei-trots, het is 'n schatje!"

Herman, bedankt dat je ons een kijkje liet nemen in jouw leven.

A Midsummernightsdream

Het tweede artikel van Frans Kemmeren in de serie “Rosmalens leven in de vorige eeuw”, zo’n 60 jaar geleden, beschreven en geserveerd door:

Frans (L.P.) Kemmeren
Tekeningen Henk de Laat

Het was een heerlijke zondag in het begin van juli van het jaar 1937, in die periode van het jaar dat de dagen het langst worden en de nachten het kortst. Ik was, met ons moeder z.g. naar de eerste mis van, 7 uur geweest, die gewoontegetroouw in die tijd om 7.15 of later begon, als de lezer begrijpt wat ik bedoel. Na ontbeten te hebben, had ik me met mijn boeken in een luie stoel neergeveleid onder de lindeboom voor ons huis, vast besloten om de hele dag flink te blokken, want het was de vooravond van het examen L.O. Engels. (schriftelijk gedeelte) en ik had met Co-ba, de vrouw van Jan v.d. Plas, een weddenschap aangegaan om een kistje sigaren dat ik dat diploma zou halen, wat ook gebeurd is. En zo studeerde ik tot het middageten, om daarna, na een korte pauze, weer met nieuwe moed aan de slag te gaan.

O.D.I. zou die namiddag een vriendschappelijke wedstrijd gaan spelen in Dinther, als ik me goed herinner, maar hoe na het me ook aan het hart ging, ik moest mijn vrienden alleen laten vertrekken. Zaken gaan nu eenmaal voor vermaken. Het zal zowat 8 uur geweest zijn toen ik murw gestudeerd was, ik wilde niet meer.

Ik bracht stoel en boeken naar binnen, dronk met ons moeder nog een kopje koffie en besloot een eind te gaan fietsen. En zo gebeurde het, dat ik, genietend van de prachtige zomeravond, op m’n dooie gemak over de Balkumse klinkers in de richting Balkum fietste, waar ik een bezoek bracht aan mijn op zo tragische wijze om het leven gekomen vriend Herman de Man. Ik ging daar om ongeveer half elf weg, vond het toch nog te vroeg om naar huis te gaan en be-

sloot naar het bij de O.D.I. leden van die tijd welbekende café De Morgenzon van eigenaar de heer Marinus van Aspert in Heeswijk te rijden.

De Morgenzon had, behalve zijn aantrekkelijke naam en zijn verfrissende dranken ook nog een andere attractie: de Heer en Mevrouw van Aspert konden zich de gelukkige ouders noemen van een drietal flinke, huwbare dochters. En laten we eerlijk zijn: we zagen vroeger liever een aardig meisje dan een ouwe mestkar, en als ik zo om me heen kijk constateer ik, dat hierin weinig verandering is gekomen.

Ik zette mijn fiets langs De Morgenzon en ging onder de veranda zitten. Het was er niet druk, er waren maar een paar klanten meer en de dochters waren ergens op bezoek, zodat ik genoeg moest nemen met het gezelschap van Vader en Moeder van Aspert. Nu is het zo, dat Rosmalen en Heeswijk niet zo erg ver van elkaar liggen en dra ontwikkelde zich een aangenaam gesprek over vanalles en nog wat.

Zoetjesaan werd het donker - we hadden toen zomertijd - en met de invallende duisternis

kwamen ook de dochters thuis. Het officiële sluitingsuur was al ver verstreken, en ik maakte aanstalten om, na mijn consumpties te hebben betaald naar mijn basis in Rosmalen (om met Tinus v.d. Pluim te spreken) terug te keren, toen Moeder van Aspert me vroeg, of de "mister" misschien nog zin had in een boterham en een "tas koffie". Nou, dat had de "mister" wel. En zo stak ik mijn lange benen onder de keukentafel van van Aspert en deed me te goed aan een lekkere "tas koffie" en een paar flinke boterhammen van boerenmilk met dik vlees erop. Het water komt me nog in de mond als ik er aan denk. De klok van het klooster van de Witheren sloeg één uur, toen ik, vriendelijk dankend voor de genoten gastvrijheid en nagewuifd door de drie jongedames, eindelijk - maar ditmaal echt - naar Rosmalen fietste.

Het was een schitterende nacht. Er was geen zuchtje wind te bekennen en het zachte maanlicht gaf aan alles een sprookjesachtige aanblik. Ik besloot daarom de terugweg af te leggen, niet door het dorp Heeswijk maar binnendoor, om toch maar goed te kunnen genieten van die onvergetelijke zomernacht.

Of ik een verkeerde weg insloeg, weet ik niet, maar op een gegeven ogenblik belandde ik bij een café genaamd De Rooie Sok. Ik had nog 15 c. op zak, de boterhammen met vlees uit De Morgenzon hadden me wat dorstig gemaakt en om dit dorstig gevoel weg te werken besloot ik bij De Rooie, Sok nog een pilske te gaan drinken. Maar ik had buiten de waard gerekend; alles was potdicht: de waard lag natuurlijk al lang op bed, en kon niet weten welken geweldig kapitaal aan zijn neus voorbijging. Enigszins ontmoedigd beklom ik maar weer mijn fiets en reed in de richting Milrooij. Het was doodstil en nu, na ruim 25 jaar is het nog of ik velden, bossen, weilanden en boerderijen voor me zie, fel verlicht door de maan.

De weg kwam me niet bekend voor, het was een zandweg met een fietspad er langs. Hoe dan ook, op een gegeven ogenblik kwam ik bij De Drie Snellen in Milrooij uit.

De Drie Snellen, oneerbiedige tongen verbaster-

den die naam wel eens, was het café waarin Dorus Jansen de scepter zwaaide, daarbij geflankeerd door zijn vrouw en zijn drie lieflijke dochters. Al vanuit de verte had ik lawaai van stemmen gehoord en ik dacht dat zich op straat nog een stelletje, min of meer beschonken koolboeren ophielden, die aan het napraten waren over de gebeurtenissen van die Zondag. Maar groot was mijn verbazing, toen, naderbij komende, ik het stemgeluid herkende van Frans Verstegen, Joske Verstegen en Pietje van Drunen. Toen ze me zagen steeg er een luid gejuich op. Ze vertelden me dat de andere O.D.I.-leden al lang naar huis waren, maar dat zij bij De Drie Snellen waren aangeland en daar de avond genoeglijk hadden doorgebracht. Maar dat niet alleen. Ze hadden van de gelegenheid geprofitteerd om de drie dochters van Doris het hof te maken en die hofmakerij was een serieuze verkering geworden. Ze waren vastbesloten zich in Milrooij te vestigen. "Kijk, Mister", zei Frans, "we gaan hier wonen maar het huis moet natuurlijk grondig gerepareerd, verbouwd en vergroot worden, als wij hier introuwen." En hij trok me mee om me te laten zien hoe hij zich de uitbreiding van De drie Snellen had gedacht. Voor zover Frans in zijn uitleg tekort schoot, vulden Joske en Pietje die aan. En er zouden ingrijpen-

de veranderingen worden aangebracht daar immers drie jonge gezinnen er zich zouden vestigen. "Maar we blijven O.D.I. trouw", zei Pietje, "en we hebben met onze verloofden al geconditioneerd (Pietje gebruikte andere woorden, ze kwamen echter wel op hetzelfde neer) dat we, in ieder geval Zondags vrij zijn in ons doen en laten, en hetzij als speler, hetzij als supporter, tot ons levenseinde met O.D.I. mogen optrekken." Dat was een huwelijksvoorwaarde, waarop ze gestaan hadden. "Ik vestig hier mijn bedrijf" zei Frans, "En ik ook", voegden Pietje en Joske tegelijk hieraan toe. Dus zou er een timmerwinkel, een verfwinkel en een stabiel stratenmakersbedrijf bijgebouwd moeten worden. "Kijk, Mister," zei, Pietje, "Dè kan precies want hier is de rooilijn". En Joske Verstegen: "Ik laat telefoon aanleggen en daar ga ik 's avonds met een grote sigaar bij zitten lezen." (Joske is altijd gek geweest op telefoneren). Ze waren door het dolle heen en ik had de grootste moeite ze te bewegen om nu maar naar huis te gaan. Ze wilden Dorus uit zijn "nest" halen om alles nog eens zakelijk te bespreken, maar ik vermaande ze dat niet te doen: Dorus had zijn nachtrust nodig na zo'n onverwachte bewogen dag met drie ineens verloofde dochters. En ze moesten hun schone toekomst niet in gevaar brengen met hun schoonvader tegen zich in het harnas te jagen. En zo werd de tocht naar Rosmalen ondernomen. Onderweg werd alsmaar uit volle borst het toen populaire liedje: " Ich kusse ihre hand, Madam, und ihren rote mund" gezongen, waarbij telkens heel bijzonder de nadruk werd gelegd op:..... und ihren rooooooooooten mund..., Pietje zong: grooooooooooten mund.....! Gelukkig maar dat de Heren Gillis en Smeekes, veldwachters in Balkum, bij wie de Rosmalense voetballers in een kwade reuk stonden, evenals bij Nachtzaam in Den Dungen, waarschijnlijk al lang op bed lagen. Toen we het Protestants kerkje in Balkum voorbij waren stelde ik voor nog even bij café De Fuik aan te gaan, waar ik de drie aanstaande "bruidegommen" wilde tracteren. Ik had, zoals ik reeds zei, maar 15 cent meer

op zak, maar kon me met een gerust hart royaal voordoen, daar De Fuik toch wel gesloten zou zijn. Nou ze vonden mijn voorstel geweldig sympathiek en Frans Verstegen, die zich tot de tolk van het drietal maakte klopte me op mijn schouder en zei: "Mister, we zijn vrienden en we blijven vrienden." En omdat hij bij die schouderklopperij een hand van zijn stuur moet laten, reed hij mij bijna van de sokken en het scheelde maar een haar of we vlogen allebei, tegenover Broos de landbouwonderwijzer, van de dijk. Wat ik vermoed had, werd bewaarheid: café De Fuik was hermetisch gesloten en ik kon, helaas, mijn vrienden niet tracteren. Bedrijvig liepen we om De Fuik heen, probeerden alle deuren en ramen, maar zonder enig succes. Trientje van Engelen sliep de slaap der rechtvaardigen, of ze deed alsof. Ik betuigde mijn geweldige spijt, dat ik mijn belofte niet kon nakomen, waarop we een poosje langs de weg gingen zitten, om, alvorens de laatste kilometers, die ons van de kom van Rosmalen, scheidde, af te leggen een sigaretje te roken. Terwijl we daar zo zaten, liet ik uitkomen dat ik nu zo graag Eine Kleine Nachtmusik, van Mozart zou horen. Deze had ik al eens enige jaren tevoren bij Van Gerwen bij de kerk gehoord, die in 1926 een van de eerste radio-bezitters van Rosmalen was. "L... niet, Mister", zei Joske Verstegen, "met je Kleine Nachtmuzik, ik lig liever op bed, want ik moet over een paar uur er weer uit". Ik voerde daar tegen in dat het inderdaad wel wat laat was, of beter gezegd, wel wat vroeg was geworden, maar dat ze er alle drie toch goed voorstonden, aangezien ze alle drie een verloofde op de kop getikt hadden met het vooruitzicht van een spoedig en gelukkig huwelijk en een bloeiende zaak. En dat moest Joske me dan ook toegeven. Tijdens het gesprek, we zaten van Balkum komend rechts van de weg, was het me al opgevallen dat de lucht boven de bossen van de Wamberg zacht rose was geworden. Dat zacht rose veranderde geleidelijk aan in rood en plotseling ontwaarde ik de opkomende zon. Ik kon niet nalaten mijn vrienden op dit prachtige schouwspel te wijzen.

Maar eenstemmig vroegen ze me of ik gek was, want beweerden ze, dat was de zon niet maar de maan. "Mister," zei Pietje, "ge bent 'ne goeie mins, mar ge mot nie lu...". Ik kon redeneren zoveel of ik wilde, het was de maan en het bleef de maan. Ik vond het daarom maar beter onze thuisreis te vervolgen.

We hadden nog geen honderd meter afgelegd, of we ontmoetten een boer, die te oordelen aan de rammelende melkbussen, op zijn fiets, op weg was naar de wei om te gaan melken. Toen hij vlak bij ons was, hield ik hem staande en vroeg hem beleefd of hij ons misschien kon vertellen of dat grote hemellichaam daar tussen de bomen van de Wamberg, de zon of de maan was. De boer keek ons allen van top tot teen aan, krabde eens achter zijn oren en antwoordde:

"Het spijt me heren, maar ik weet het ook niet, ik woon hier pas een week!" Toen we aanstalten maakten om verder te fietsen voegde hij er aan toe, met zijn grote rechterhand in de richting van Coudewater wijzend: "Es ge nog 'ne halve kilo-

meter gefietst hèt, stee daor on oe rechterhaand een groot gebouw, go daor mar us binnen, daor witte ze 't wel" Daar konden wij het mee doen.

Zo eindigde een gedenkwaardige nacht. Noch Den Elst, noch Kamphuis (veldwachters van Rosmalen) kwamen er aan te pas toen we in de kom van Rosmalen afscheid van elkaar namen, we hadden te grote haast ons bed op te zoeken. Om de een of andere reden zijn de drie geprojecteerde huwelijken en de verbouwerij van "De drie Snellen" niet door gegaan. Want Frans Verstegen is met één van de drie onafblijfbare knappe dochters van een Rosmalense kastelein getrouwd, Joske heeft een van drie lief-tallige zusjes van onze Voorzitter tot zijn wettig echtgenote gekozen, en Pietje, die is naar ik meen vrijgezel gebleven.

Ik wil hier openlijk getuigen van mijn bereidwilligheid hem alsnog, tegen redelijke vergoeding aan een verloofde te helpen, als hij in Rosmalen niet kan slagen, wan hier in Eindhoven lopen er nog met tientallen los.

Een jaren dertig foto van café De Roode sok in Berlicum

De Pastorie van de St. Lambertuskerk (3)

Antoine de Visser

In 2008 werd door Ir. H. Boekwijt, werkzaam bij de B.A.M. (Bouwhistorie, Archeologie, Monumenten) van de Gemeente 's-Hertogenbosch, de pastorie bezocht. Hij heeft daar toen een beschrijving en waardenstelling over gemaakt.

Hij vermeldt daarin, “dat de vrijstaande pastorie omgeven is door een ommuurde tuin (huidige perceelgrootte ca 2100 m²) temidden van een gebied, dat wordt gekenmerkt door stedenbouwkundige ingrepen uit de laatste decennia van de 20^e eeuw, waardoor de oorspronkelijke dorpsstructuur van de “Kerkhoek” ernstig is aangetast. Pastorie en pastorietaanbouw vormen nu een groene enclave en een geïsoleerd historisch relict.”

Daarover hebben we in het eerste deel het verschil tussen ‘toen en nu’ duidelijk in beeld gebracht. Ik kan het helemaal eens zijn met zijn oordeel.

Laten we nu naar het gebouw zelf kijken, dat dus vanaf 1818 weer werd bewoond door de pastoor en in 1842 werd herbouwd, zoals pastoor Schutjes uit Orthen schreef in 1876. Daar staat in het rapport van Ir. H. Boekwijt vermeld: “Dit gebouw viel me overigens enig

zins tegen, voor wat betreft de monumentwaarde van het interieur. Afgezien van de aangetroffen inwendige zaken als kelder, kapconstructie en gangbetegelingen, was er naar mijn mening weinig ‘te beleven’, al is het natuurlijk wel een karakteristiek gebouw op een sfeervolle plek en een voor de geschiedenis van Rosmalen belangrijk historisch relict.”

Verder schrijft hij: “Helaas is het niet ongebruikelijk, dat er maar weinig bouwkundige gegevens, met name bouwtekeningen, bewaard zijn gebleven. In het gemeentelijke bouwdoos worden de tekeningen van de bouwaanvragen sinds de woningwet van 1901 bijgehouden, van vóór die datum zijn bouwkundige tekeningen schaars.”

Het exterieur:

De vrijstaande pastorie ligt aan de zuidzijde van de tegenwoordige Markt.

Het gebouw heeft een rechthoekige plattegrond en is tweelaags (begane grond en verdieping) met een zolder onder een zgn. schilddak.

De voorgevel is in schoon metselwerk, kruisverband.

Aan de linkerkant is een aangebouwde garage (bouwdatum 1964), eenlaags met zadeldak en linkerdakschild. Architect hiervan is G.H.F. Valk.

De garage heeft een geprofileerde houten dakgoot op consoles en is voorzien van een inrijpoort onder een korfboog. Deze boog heeft een uitkragende boorug met hardstenen aanzetstenen en een sluitsteen met daarin het jaartal 1825. Deze sluitsteen komt mogelijk van een eerdere aanbouw.

Alle vensters en deuren van de pastorie zijn vernieuwd in de naoorlogse periode.

Het gebouw is voorzien van een ommuring met ezelsrug. Aan de voorzijde bevindt zich een 19^e eeuwse gietijzeren hek, gedecoreerd met granaatappels. De gemetselde pijlers zijn voorzien van een blokmotief en een hardstenen ornament in

de vorm van een bol op een impost. Het perceel is aan de westzijde verkleind, waartoe een deel van de muur is vernieuwd.

De voordeur met de brede, houten omlijsting en bovenlicht dateert eveneens uit de na-oorlogse tijd. De bakstenen trap voor de deur is aan weerszijden voorzien van een bakstenen baluuster met gemetselde pijlers, waarop een hardstenen ornament staat in de vorm van een bol op een impost.

Op het niveau van de eerste verdieping bevinden zich vijf gevelankers, waarvan de twee ankers links in de gevel langer zijn dan de overige.

In het midden van het dak staat een dakruiter, waarin tot de oorlogsjaren een luidklok heeft gehangen. Deze klok werd door Piet Daamen, de toenmalige koster, in de grond gestopt, zodat ze niet door de Duitsers kon worden meegenomen, wat wel is gebeurd met de beide klokken in de toren van de St. Lambertuskerk.

Na de oorlog heeft dit klokje een plaats gekregen in het priesterkoor van de kerk.

De rechterzijgevel, een gemetselde lijstgevel, is ten tijde van de uitbreiding van de pastorie bepleisterd. Deze bepleistering bevat linkvoegen en is aangebracht om de overgang van het bestaande en het nieuwe bouwdeel te verbergen. De ramen op het begane-grondniveau zitten niet in dezelfde as als die van de eerste verdieping. Ze zijn wel identiek aan de vensters van de voorgevel.

Het deel van de gevel dat behoort bij de tweelaags uitbouw onder het plat dak is blind. Onder de goot is een aantal muurankers zichtbaar.

De bepleisterde achtergevel van de tweelaags aanbouw heeft vier vensterassen. Het begane grondniveau gaat grotendeels schuil achter de serre onder een plat dak.

De vensterindeling van de grote serre-aanbouw (ca 1935) is eveneens ingrijpend vernieuwd in de naoorlogse periode. Tevens is een open deel van de serre (veranda) medio jaren 70 dichtgezet met kozijnen en vensterindelingen, gelijk aan de vensters van de serre.

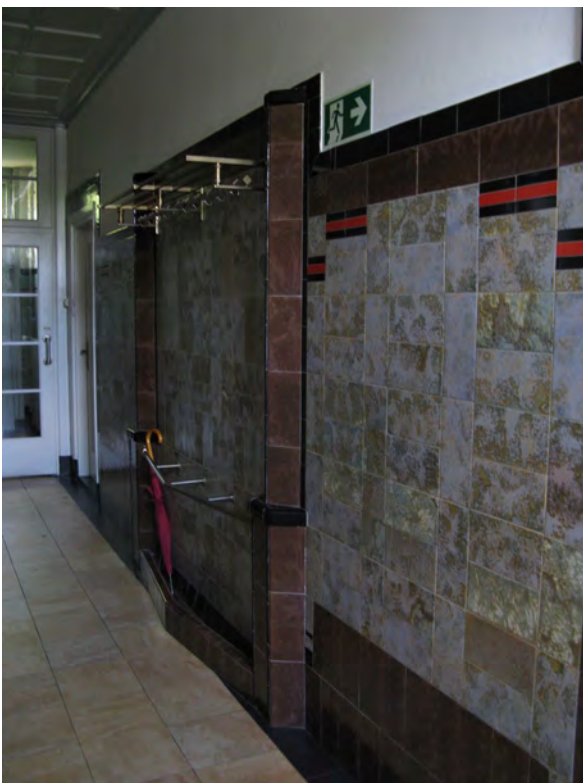
Eén van de vier vensteropeningen op de eerste verdieping is vermaakt tot deuropening. Dit is ten behoeve van een vluchtweg gedaan, op advies van de brandweer.

Aanbouw en serre achterzijde (destijds)

Het interieur:

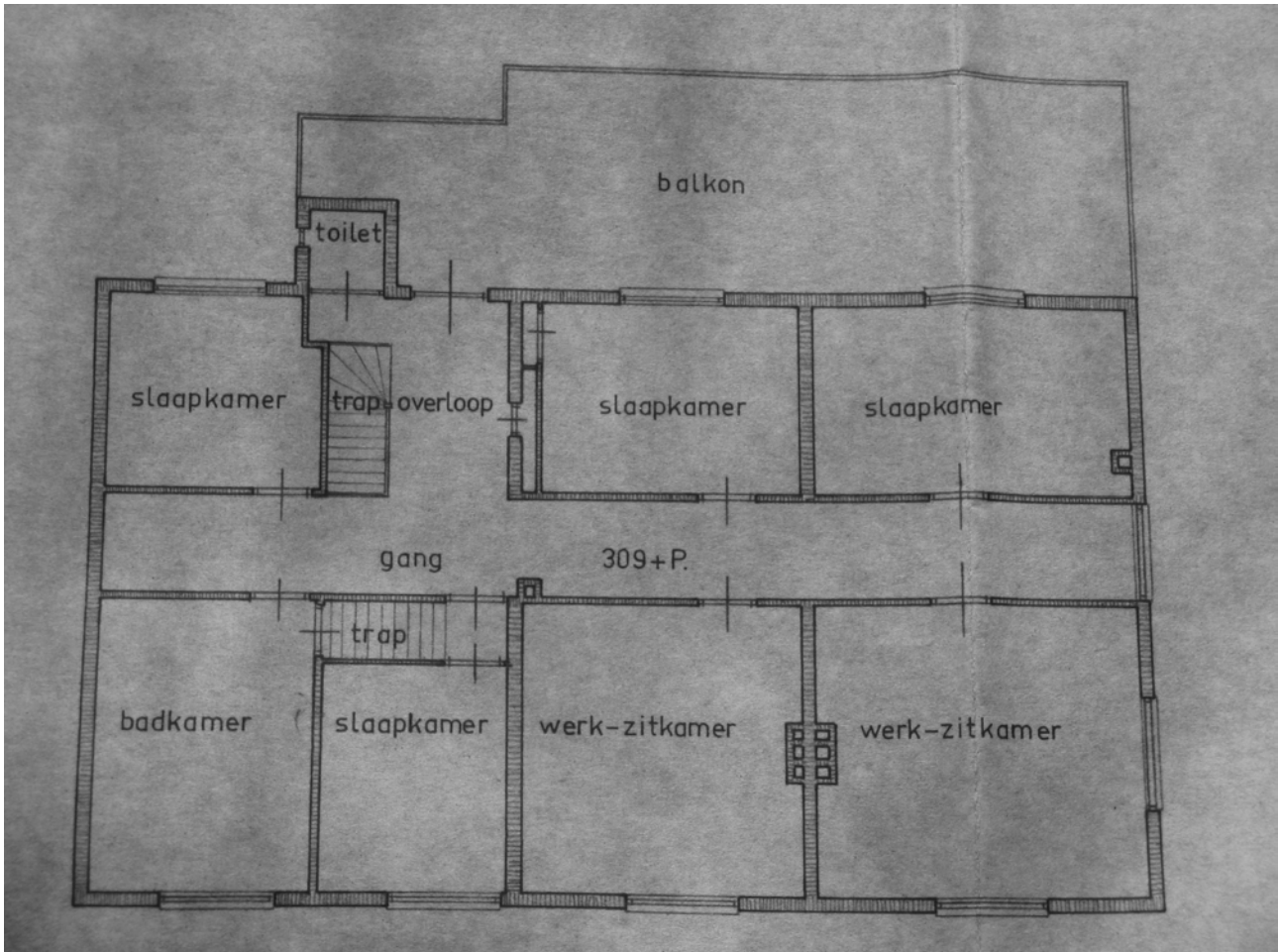
De gang, het trappenhuis en hal in de serre zijn voorzien van een interieurafwerking, daterend uit de jaren dertig van de vorige eeuw

(betegelingen, paneeldeuren). Deze zijn aangebracht op advies van architect H.W.Valk. Hij was in die periode bij verbouwingen betrokken.

De pastorie heeft slechts op hoofdlijnen de oorspronkelijke indeling behouden. De middengang met rechts (vroegere) kamers en suite, voorkamer links en trappenhuis. Aan de achterzijde links bevindt zich een opkamer boven een tongewelfde kelder, die een restaurant zal zijn van een voorganger van het huidige pand (datering vooralsnog onbekend; wellicht 15^e -17^e eeuws (dit volgens onderzoek van Ir. H. Boekwijt van de B.A.M.) met kaarsnis

Een plattegrond van de bovenverdieping vóór 1970

Tot de jaren 70 van de vorige eeuw werd de pastorie bewoond door een pastoor, de huishoudster en 1 á 2 kapelaans.

Beneden rechts waren de vertrekken van de pastoor; links die van de huishoudster, waar zich ook de keuken bevindt.

Boven waren de vertrekken van de kapelaans: er waren twee zitkamers (voor) en twee slaapkamers (achter), gescheiden door een gang. (zie plattegrond)

Daarna werd en wordt de pastorie ook gebruikt als parochiehuis i.v.m. vergaderingen van de diverse werkgroepen en andere parochie-activiteiten, zoals secretariaat, kopieer- en druk-

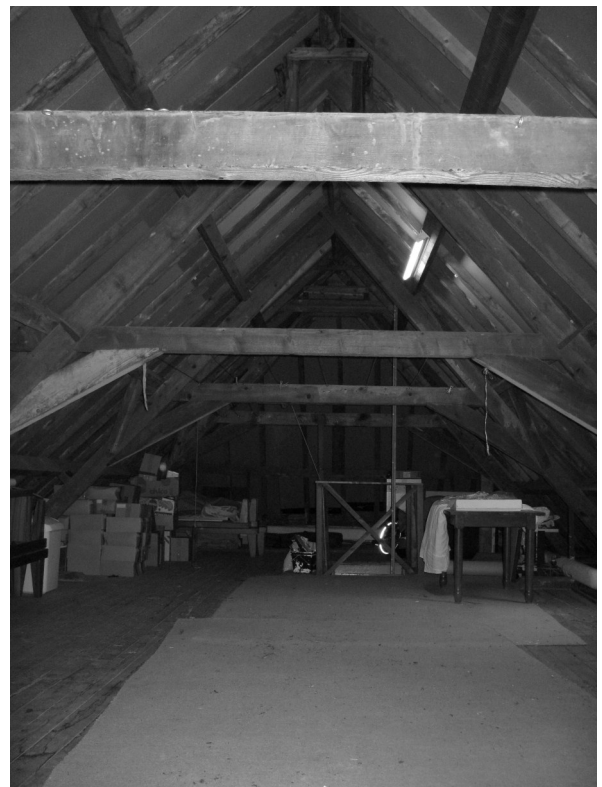
werkapparatuur en administratie.

De garage dient al jaren als repetitievretrek voor zangkoren.

Beneden rechts werd veranderd in de privé-vertrekken voor de pastoor met een eigen ingang achter in de gang. Rechts vooraan is de ontvangstkamer voor bezoek aan de pastoor (Birgittakamer) en links vooraan is een kamer voor de telefoonwacht.

Boven zijn de vertrekken van de kapelaans (rechts van de trapoverloop) veranderd in een grote vergaderzaal.

Andere vertrekken zijn nu o.a. archiefkamer en logeervretrek.

Op de overloop bevindt zich ook de trap naar de zolder.

De ingang van de kelder en de keldertrap. Datering vermoedelijk 15e - 17e eeuws

Tot zover mijn bevindingen over de pastorie behorende bij de St. Lambertuskerk. Mochten er mensen zijn, die op deze 3 delen een reactie of aanvulling hebben, dan houd ik me aanbevolen. (aplmdevisser@home.nl)

Literatuur:

- L.H.C. Schutjes, 'Geschiedenis van het Bisdom 's-Hertogenbosch'; 1872

- Ir. H. Boekwijt, 'Waardstellend onderzoek: Markt 1 Rosmalen'; mrt. 2008
- Archief van de parochie St. Lambertus, Rosmalen
- Stadsarchief te 's-Hertogenbosch
- Architect G.H.F. Valk ' Bouwtekeningen i.v.m. bouw garage (1963-1964)

Een prachtige vooroorlogse foto van de Rosmalense pastorie

Inburgeringsles voor nieuwe Rosmalenaren

Gerrit Mol

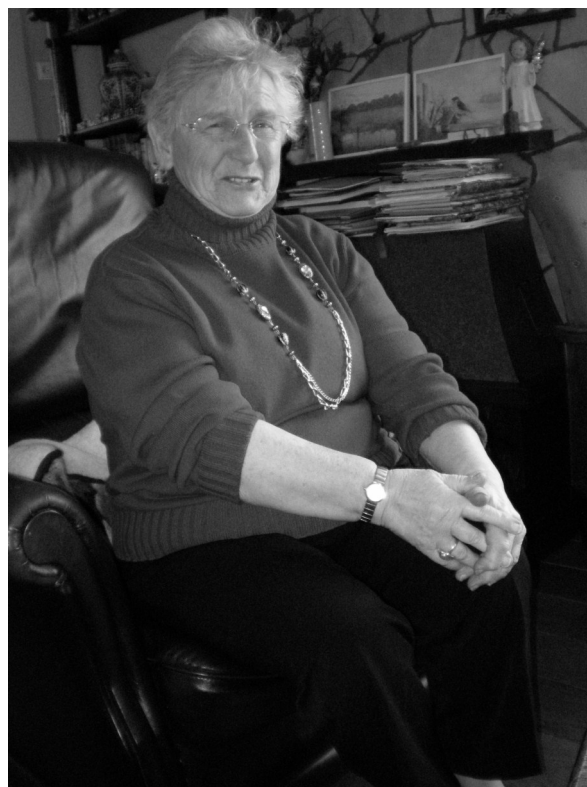
Hoewel al zo'n 33 jaar woonachtig in Rosmalen, voel ik me in gesprekken met autochtone Rosmalenaren toch altijd een beetje een buitenstaander. Ik mis teveel achtergrondinformatie. Dan bedoel ik niet zozeer feitelijke kennis, want die is er volop te lezen. Maar de fitnesses, de sfeer, die voel je in Rosmalen overal aanwezig en die loop ik gemakkelijk mis. Daarom dacht ik: kom, laat me m'n goeie wil maar tonen en loop eens binnen bij een echte Rosmalense, die ik uit het vrijwilligersleven op heel wat plekken meemaakte: Dien van Hèmkes.

Vertaling: Dien Raaijmakers-Vorstenbosch, geboren op 2 oktober 1934, op dezelfde plek als waar ik met haar in gesprek kwam, haar huidige woning in de Deken Fritsenstraat. Dien was Rusmollense vnt joar 1995. U kunt daarover lezen in Rosmalla 22, maart 1996.

Het begint al goed, als ik netjes aanbel. Ik hoor iemand roepen: Achterum! Ik had dat wel verwacht, want zo ging het bij ons thuis vroeger ook. Dat hoort zo in Brabant.

Dien begint meteen met koffie zetten en dat duurt lang, want ondertussen moet ze al zó veel uitleggen. Ik vertel hier maar wat zaken die in een stortvloed van woorden tot me kwamen. De meeste lezers zullen niet veel nieuws lezen, want ze kennen Dien en haar verhalen. Ze schetsen het Rosmalen van de jaren veertig en vijftig, want daartoe proberen we ons te beperken en zijn voor deze inburgeringsles het meest interessant.

De moeder van Dien heeft veel invloed op haar gehad. Dat is eigenlijk verbazingwekkend, want ze was ziekelijk en lag een groot deel van haar leven in bed. Vanaf die plek bestuurde ze samen met haar man haar gezin. Acht kinderen kregen ze samen, waarvan er maar liefst vier overleden, bij of kort na de geboorte. Moeder Vorstenbosch

heeft het meegemaakt wat de kerk leerde: in geval van keus tussen het leven van moeder of baby, krijgt het kind voorrang. De huisarts week van dat standpunt af, zo vertelt Dien.

Moeder Vorstenbosch was vanaf haar bed raadgever en lesgever op het gebied van huishoudelijke zaken: de hele buurt kreeg bij haar bed naai- en breiles. Een van de vroegste herinneringen van Dien was de speelsigheid van haar vader: hij organiseerde hardloopwedstrijden vanuit huis naar de molen van Duffhues, met en zonder klompen. De hele buurt deed mee. Om moeder rust te gunnen, wandelde vader Vorstenbosch met Dien en andere kinderen via de Dungense brug naar 's-Hertogenbosch en door Hintham weer op huis aan. Onderweg kregen de kinderen erge honger en dorst. In Hintham legde vader een appel op een muurtje en sloeg die met één vinger door-

midden: een wonder, vond Dien toen en nu nog. “Ons pap was een tovenaar!” In de verhalen die Dien vertelt speelt haar vader, de bekende Rosmalenaar Hemke Pek, voortdurend een rol. Dien heeft deze dorpsfiguur uitstekend geschetst bij de onthulling op 3 oktober van het door Jan Ketterings gemaakte borstbeeld van Hemke. U kunt dat nog eens nalezen in Rosmalla 33, december 1998.

In verband met de ziekte van moeder kwam er al vrij vroeg een soort wasmachine in het gezin. Die moest echter wel met de hand bediend worden. Dien speelde ook op de huidige zandverstuiving, omdat daar een tante woonde. De speeltuin van Verstappen was natuurlijk helemaal het einde. Er liep over die zandverstuiving een pad naar de kerk in Maliskamp. Bij die kerk werd ooit een processie gehouden in de open lucht. Dat was iets bijzonders, want in de eigen Lambertuskerk vonden die alleen maar binnen plaats. Dien herinnert zich de toenmalige BB-toren in die omgeving nog goed. Daar mocht je echter niet in. Op straat werden heel wat kinderspelletjes gespeeld, zoals Kleine Anna en Hinkelepinkel. Vooral op zondag was daar tijd voor. Het roggeveld tegenover hun woning zal ook wel als speelplek gediend hebben. Dien noemt koekerellen: spelen met een tol die je liet draaien door er met een zweepje tegen te slaan. Pindollen was de meer driehoekige tol, die je met een touwtje kon “zetten.” Dieneke’s vader maakte ook wel stelten voor de kinderen. Busje lopen konden de kinderen zelf wel verzorgen, al was het in die tijd nog niet zo gemakkelijk om aan bussen te komen! “Repen” deed je door met een stokje een oud fietswiel te laten rollen. Verschillende knikkerspellen zorgden ervoor dat menig traantje weggepinkt moest worden, als je weer eens verloren had. Houtje sprokkelen gebeurde in de houtwallen “buitendéks.” Proppen rapen in de mast verenigde het nuttige met het aangename. Vader Herman was met carnaval altijd wel zo goed een rommelpot te maken, waarmee de kinderen, net als met Nieuwjaar zingend langs de deur

trokken. Altijd goed voor een halve of zelfs een hele cent. In de zomermaanden gingen de kinderen pootje baden in de “drinkensput” op “t Kemke” van Driek Verstijnen. Er werd al vroeg een herbarium gemaakt. Van sigarenkistjes werd een poppenbedje gemaakt, de poppen werden met behulp van oude lappen in elkaar geknutseld. Dientje benadrukt dat het zich allemaal in de buurt afspeelde en dat de buurtkinderen in die tijd altijd alles samen deden.

Als kind liep je weliswaar bijna altijd op klompen, maar meisjes willen ook wel eens mooi voor de dag komen en daarom knipten de meiden kartonnen zooltjes, haakten wat koorden en maakten zo “schoenen.” Die gingen niet zó lang mee. Overigens droegen de kinderen op zondag echte schoenen. Een bruine huidkleur werd op prijs gesteld en bij gebrek aan crèmes smeerden de kinderen koffiedrab op gezicht en armen. Touwtje springen is van alle tijden, één liedje wat erbij hoorde, herinnert Dien zich:

Ik had laatst in de hel gekeken

alle duivelkes zaten te eten

Lucifer zat in den hoek

met een gaatje in zijn broek

het was niet groot, het was niet klein

het kon toch maar een gaatje zijn.

Dien en haar vriendinnen waren lid van “Genoveva,” een meisjesclub, waarbij veel leeftijdgenoten eveneens aangesloten waren. Later veranderde de naam in Katholiek Meisjes Gilde. Ze hoorde eveneens bij de Kindsheid, een club van de kerk, samen met de school. Die hield regelmatig een processie waarbij de kinderen als bruidje gekleed achter een vaantje aanliepen. Voorafgaand aan die plechtigheid was er natuurlijk een mis, waar een beeld van het Kindje Jezus een ereplaats kreeg. Dien mocht een keer, staande op een stoel, daar een speciale Opdracht voordragen. Bij die Kindsheid werd zeker ook aan “de arme kindjes” gedacht, want Dien heeft nog een prentje uit die tijd, waarop een negerkindje staat afgebeeld.

Na afloop van een van de processen mochten de

meiden een keer krentenbollen eten bij Betsy Duffhues. Als er een kindje was gestorven, mochten de bruidjes van de Kindsheid de baar begeleiden. Dien is later op zoek gegaan naar het vaantje wat daarbij megedragen werd. Ze heeft niets gevonden. Misschien weet een van onze lezers daar iets van?

Uit het hele verhaal proef ik de warmte van een veilig nest, ondanks de geringe materiële welvaart. Altijd maar werken, voornamelijk in de bouw, en een helpende hand toesteken waar dat gevraagd werd.

Natuurlijk ging Dien ook naar de kleuterschool, bij zuster Abrica(?) en Johannes te Deo. Een hoog lokaal met een grote kachel. Die kleuterschool werd volgens haar in de oorlog gebruikt door Duitsers en Engelsen. Later kwam er het Wit Gele Kruis in.

Vervolgens mocht Dien naar de lagere school. Ze was een goede leerling. Haar geheugen was en is zeer goed. Moeiteloos zegt ze een lang vers op, dat ze mocht declameren voor de burge-meester, vermoedelijk bij gelegenheid van de troonswisseling in 1948. Het was niet gebruikelijk dat een leerling uit een eenvoudig arbeidersmilieu bij de lessen voor de “doorleerders” aanwezig mocht zijn. Dien mocht echter gewoon meedoen, al kwam er van doorleren natuurlijk niets. Ze volgde wel de klassen 7 en 8, en dat was al heel wat. In de zevende klas werd in het schoolgebouw zelf al een voorzichtige start gemaakt met huishoudelijk onderwijs. Onder leiding van zuster Gertrudo leerden de meisjes eenvoudig koken. Dien vertelt dat ze een keer lekkere caramelpudding had gemaakt, waar ze zelf veel trek in had. Eerst echter moesten de leerkrachten “proeven.” Dien is nòg teleurgesteld als ze vertelt dat er daarna helemaal niets van de pudding over was. Verder werd in die voorloper van de latere huishoudschool koper gepoetst, genaaid en zelfs getuinierd! Dien vond het maar niks dat ze altijd zo’n goede punten haalde. Voor katechismus had ze steeds een 10. Eens verknalde ze expres een proefwerk voor godsdienst. De leerkracht en de kapelaan

waren blijkbaar niet de beroerdste: dolgelukkig kwam Dien voor het eerst in haar leven met een 4 thuis!

Dien was in de achtste klas de enige leerling. Dat leidde tot een individueel onderwijssysteem, waarvan enkele zeer dikke, en prachtig verzorgde schriften getuigen. Vooral de godsdienstige vorming neemt daar een belangrijke plaats in. Dat zal er mede toe geleid hebben dat Dien een zeer gelovige vrouw werd, die haast vanzelf sociaal erg betrokken werd. Wat niet wil zeggen dat ze zich slaafs aan de pastoor onderwierp. Ze vertelt over de diploma-uitreiking aan het eind van de lagere school. Die moest gebeuren door pastoor Van der Meijden. Toen die het op de afgesproken tijd liet afweten, werd Dien er door de zuster op uit gestuurd. De pastoor lag nog in bed. Hij werd gewekt en zou met de fiets naar school komen. Van der Meijden kon vanwege lichamelijk ongemak moeilijk te voet en daarom zou hij per fiets komen. Dien dacht: dan kan ik net zo goed bij hem achter op de fiets springen. Triomfantelijk reed ze achter bij de pastoor de speelplaats op, onder het toezien en verbaasde oog van zusters en andere kinderen!

Meteen na de achtste klas werd Dien “hulp in de huishouding” bij de familie Sauter in Hintham. Een gezin waarin ze zeer zich gewaardeerd voelde en waarmee ze nog steeds contact onder-

Het ouderlijk huis van Dieneke in de Krommenhoek, de huidige Deken Fritsenstraat.

houdt. Ze leerde er ook koken, zeker als ze mocht samenwerken met een “echte kok”, die zo af en toe kwam opdraven. Op de huishoudschool die inmiddels in Rosmalen onder leiding van zuster Reijnalda was gestart, leerde ze nog meer fijne kookkneepjes. In haar dienst had Dien twee schorten, “één voor het werk en één om de deur open te maken, als er gebeld werd.” Ze bleef in Hintham werken tot haar trouwen. Daarnaast heeft ze ook in andere gezinnen geholpen, als er een beroep op haar werd gedaan.

Van het begin van de oorlog herinnert Dien zich dat er een brandend vliegtuig neerstortte in de polder. Onderweg daarheen, samen met een vriendin, werd ze tegengehouden: te gevaarlijk. Ze kan zich ook herinneren dat er in haar omgeving gespioneerd werd voor de Duitsers. Die spionnen werden goed in de gaten

gehouden. Ook heeft de buurt geholpen een goede Duitser te laten ontsnappen uit de Wehrmacht. Natuurlijk herinnert ze zich ook de verschillende V1's die Rosmalen troffen aan het eind van de oorlog.

Aan het eind van ons gesprek vertelt Dien ook nog over de vele vrijwilligerswerkzaamheden die ze heeft verricht, onder andere bij de Vereniging voor Arbeidsongeschikten, de VAR. Maar ook toont ze trots diverse producten van haar schilder talent, waaronder enkele kaarsen. Dien is een echte Rosmalense, die veel mensen kent en door veel mensen gekend wordt, omdat ze haar veelzijdige talenten niet verborgen heeft gehouden, maar ze naast haar gezin en familie veel anderen ook dienstbaar was.

Het Genovevagilde op bedevaart naar Maria in Den Bosch. Linkse van voorste drie Dien van Hèmkes

Quohier der Huijzen onder Rosmalen 29 november 1736 en 15 augustus 1741

In 'Rosmalla' jrg.20 nr.1 pagina 5 t/m 11 werd de transcriptie opgenomen van het 'Quohier der Huijzen onder Rosmalen van 5 september 1801'. Door met name meerdere genealogen werd hierop positief gereageerd.

Zowel de *Heemkundekring Rosmalen* als het *Brabants Historisch Informatie Centrum* kregen een reactie van Rosmalenaar Michiel van Heumen. Deze heeft op zijn website (www.vanheumen.info) inmiddels eveneens transcripties van de Rosmalense quohiers opgenomen en wel die betreffende de jaren 1761, 1771, 1776, 1781, 1786 en ook die van 1801, welke *(toen nog onwetend van zijn site)* door mij werd getranscribeerd en in de 'Rosmalla' gepubliceerd. In zekere zin pleegden we dus dubbel werk. Niet helemaal jammer, omdat men nu beide transcripties met elkaar kan vergelijken en de genealoog zowel over een analoge als digitale versie kan beschikken. Omdat zijn website nog groeiende is, maakt Michiel mogelijk ook nog de quohiers van 1751, 1756 en 1766 voor ons digitaal toegankelijk.

Michiel heeft zijn website onlangs (*mail 24 april 2010*) uitgebreid met een lijst van adressen uit 1954 (*ik heb steeds gedacht dat het een raadsbesluit van 24 juni 1955 betrof*), waarbij de wijknummering door een straatgewijze huisnummering werd vervangen.

De lijst is gealfabetiseerd op achternamen van de hoofdbewoners.

Een zeer boeiende bron! Complimenten!

De hierna volgende lijst bevat de gegevens uit de quohiers van zowel 1736 als 1741 (*deze keer geen letterlijke transcripties*).

De huisnummering was in beide jaren gelijk, waardoor de verschillen c.q. mutaties van E(igenaren) en B(ewoners) gemakkelijker afleesbaar zijn gemaakt.

Om niet teveel pagina's in één uitgave van ons heemkundetijdschrift ineens te vullen, heb ik de huizenlijst in drieën 'gehakt'.

Deze eerste keer betreffen het de huizen van het Heeseind, de Kruisstraat, en het Sprokkelbosch.

Martien Veekens

Quohier off Lijste van al de Eijgenaars der huijsen en Bewoonders der selver binnen den dorpen van Rosmalen geformeert ingevolge haar Ed. Mog: de Heeren rade van Staten der Vereenigde Nederlandens. Resolutie van dato de 20 September 1736 door Regenten van Rosmalen voorschreven gedaan maaken.

Wij Schepenen en vermits de vacature der secretorje deses dorps van Rosmalen quartier van Maesland verclaeren op den eedt in den aenvang onser bedieningen gedaen dat het quohier door ons is geformeert naa een naauwkeurig onderzoek en tot soo veel wij weeten onder het district van deese plaats geen andere off meerdere huijsingen off wooningen bekend sijn als op dit quohier sijn gebragt. Toirkonde getekent den 29 November seventien hondert ses en dertigh.

Deel 1

Heesen(d)t

1. Huijs

- 1736 E.: Jan Maes en Jan Kielsdonck
1737 B.: Weduwe Dirck Frensen van Boextel
1741 E.: Jan Maas en Jan Kielsdonck
B.: Weduwe Dirk Frensen van Boxtel

2. Huijs

- 1736 E.: Corstiaen Bijvelt
B.: Claes Peter Vos
1741 E.: Corstiaan Bijveld
B.: Claas Peter Vos

3. Huijs

- 1736 E.: Willem Bijvelt
B.: Hendrick Geerits Bos
1741 E.: Willem Bijveld
B.: Kinderen Gerrit Bos

4. Huijs

- 1736 E.: Heer Gistel
B.: Jacop Vos
1741 E.: Heer Gistelle
B.: Jacop Vos

5. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Jan van den Bos
B.: Gijsbert Croonen van Grinsven
1741 E.: Kinderen Jan van den Bos
B.: Gijsbert Cronen van Grinsven

6. Huijs

- 1736 E.: Geerit Pels
B.: Pieter Hanenbergh
1741 E.: Heer Meulen
B.: Willem van de Goor

7. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Jan van den Bos
B.: Geerit van Veggel
1741 E.: Kinderen Jan van den Bos
B.: Peeter Coenraden

8. Huijs

- 1736 E.: Heer Casmajor
B.: Jan Dirx Jan Deenen
1741 E.: Heer Casmejor
B.: Jan Dirks en
Willem van den Boogaart

9. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Arian van Veggel
B.: Hermen Jan Hermens
1741 E.: Maria van der Sluijs
B.: Cornelis Sterkman

10. Huijs

- 1736 E.: Onmondig kind van
Nelis Crijnen, genaamt Crijn
B.: Jan Dirx
1741 E.: Onmondig kind van
Nelis Crijnen genaamt Creijn
B.: Roeloff Gloudemans

11. Huijs

- 1736 E.: Claes Nelisse van Rosmalen
B.: Den selven Claes
1741 E.: Erfgenamen Claas Nelissen
B.: De selve weduwe en
Hendrik Steenbekker

12. Huijs

- 1736 E.: Jan Willems van der Berck
B.: Piet Coenraden
1741 E.: Jan Willems van den Berg
B.: Hermen Jan Hermens

13. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Dirck Bastiaens
B.: Weduwe Dirck Bastiaens
1741 E.: Weduwe Dirk Bastiaans
B.: Weduwe Dirk Bastiaans

14. Huijsje

- 1736 E.: Weduwe Jan den Haas
B.: De selve weduwe
1741 E.: Weduwe Jan den Haas
B.: *is ingestort en weerd niet bewoont*

15. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Willem Jan Fransen
B.: Willem Ariens de Leest en
Claes van den Acker
1741 E.: Kinderen Willem Jan Fransen
B.: Willem Ariens de Leest

16. Backest

- 1736 E.: Jan Willems van den Bergh
B.: Geerit Rutten van Vlijmen
1741 E.: Jan Willems van den Berg
B.: is weg gedreven

17. Huijs

- 1736 E.: Heer Tolhuis en Hendrick de Bij
B.: Peeter Dirck Tonisse en
Anneken Hoos
1741 E.: Heer Tolhus en Kinderen de Bie
B.: Peter Derk Tonisse en
Gerrit Rutten

18. Huijs

- 1736 E.: Heer Casmajor
B.: Adriaen van Nulandt
1741 E.: Heer Casmajor
B.: Johannes Hendrik Guerts

19. Boeijtie ofte Hutje,

staet op de voet van den dijck
van de weduwe van der Pol

- 1736 E.: Jan den Hagenaer
B.: Den selven
1741 Hutje
staat op de erve van de
kinderen van Van der Pol
E.: Ariaan den Hagenaar
B.: Weduwe

20. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Dirck Sijmons de Wolf
B.: Geerit Willems van Gerwen
1741 E.: Weduwe Dirk Sijmons de Wolff
B.: Melis van Hees en deselve weduwe

21. Huijs

- 1736 E.: Heer Casmajor
B.: Ariaen de Leest
1741 E.: Heer Casmajor
B.: Ariaan de Leest

22. Huijsje

- 1736 E.: Weduwe Willem van den Berg
B.: Weduwe Maj Tonij
Crijns van Houtum
1741 E.: Willem van der Berg
B.: Weduwe Marie Tonij
Creijnen van Houtum

23. Huijs

- 1736 E.: Weduwe van den Pol
B.: De selve weduwe
1741 E.: Kinderen van der Pol
B.: Claas van den Acker
namentlijk in een Camer en
het voorderen ledig staande

24. Huijs

- 1736 E.: Tonis Croonen van Grinsven
B.: Den selven
1741 E.: Tonis Croonen van Grinsven
B.: Ariaan Peijnappels

25. Huijs

- 1736 E.: Het Groot Gasthuijs tot s: Bosch
B.: Jan Hendrick Gurts
1741 E.: Het Groot Gasthuijs tot s Bosch
B.: Paulus Hendrik Guerts en
Jan Hendrik Hendrik Guerts

26. Huisje,

staende op de erffe van
Peter Pellemans c.s.

- 1736 E.: Kinderen Willem van den Hogenhoff
B.: Weduwe Crijn Gurts
1741 E.: Kinderen Willem van den Hogenhoff
B.: wert niet bewoont

27. Huijs

- 1736 E.: Weduwe van de Heer Plenis
B.: Geerling Geerit Geerlingx
1741 E.: Heer Schoonberg
B.: Geerling Gerrit Geerlingx

28. Huijs

- 1736 E.: Tonis van Dooren
B.: Hem selfs
1741 E.: Tonis van Doren
B.: Hendrik Willem Fransen

29. Huijs

- 1736 E.: Weduwe Geerit Geerlingx
B.: De selve
1741 E.: Weduwe Gerrit Geerlingx
B.: Deselve

Cruisstraet

30. Huijs

- 1736 E.: Heer Hendrick de Beijje
B.: Claes Zegers
1741 E.: Claas Zeegers
B.: Hem selfs

31. Huijs

- 1736 E.: Heer Niclaes Pordijk
B.: Willem Michels van de Goor
1741 E.: Heer Cornelis Pardijk
B.: Ariaan van Nulant

32. Huijs

- 1736 E.: Heer Pordijk
B.: Den selven heer
1741 E.: Heer Pardijk
B.: Den selven heer

33. Huijs

met twee wooningen

- 1736 E.: Heer Pordijk
B.: Pieter Michels en Joost Westelaaken
1741 E.: Heer Pardijk
B.: Peeter Miggels en Goeijaart Creijnen

34. Huijs

- 1736 E.: Erffgenamen van Bullesheijm
B.: Seger Joosten van de Poel
1741 E.: Erffgenamen van Bullesheijm
B.: Ariaan van der Ven

35. Huijsje

- 1736 E.: Hendrik Jacop Bos
B.: Den selven en de weduwe Michels
1741 E.: Hendrik Jacop Bos
B.: Pieter van Doorn

36. Een boeijtie off hutje

- 1736 E.: Eement Verhagen
B.: Weduwe Jan Art Hoos
1741 E.: Erffgenamen Emont Verhagen
B.: Weduwe Jan Aart Hoos

37. Huijs

- 1736 E.: Erffgenamen van Bullesheijm
B.: Dirck Ariens
1741 E.: Erffgenamen van Bullesheijm
B.: Teunis Gerrit Geerlingx

38. Huijs

- 1736 E.: Kinderen Claes Geerits van Gerwen
B.: Marten Westelaaken als togtes
1741 E.: Kinderen Claas Gerrits van Gerwen
B.: Marten Westelaken als togtesse

39. Huijs

- 1736 E.: Jacop Willem Torsing
B.: Weduwe Adriaen van Veggel
1741 E.: Jacop Willem Torsing
B.: Gerrit van Veggel

40. Huijs

- 1736 E.: Heer van Blortom
B.: Jan Jacops van der Velden
1741 E.: Heer van Blortom
B.: Gerrit van der Doelen

41. De Capelle

aen de Gemeijnte van Rosmalen

- 1736 B.: Willem Aenhuijs
1741 B.: Willem Aenhuijs

42. Huijsje

staet op de erffe van de

Weduwe Jan den Haes

- 1736 E.: Hermanis Driesse

B.: Hermanis Driessen
1741 E.: Hermanis Driesse
B.: Voorschreven Hermanis Driessen

43. Huijsje

1736 E.: Weduwe Jacop Peters
van der Velden
B.: Jan van Wees
1741 E.: Weduwe Jacop Peeters
van der Velden
B.: Emont van den Acker

44. Huijs

1736 E.: Marceelis Jansen Quack
B.: Den selven
1741 E.: Marcelis Jansen Quack
B.: Den selven

45. Huijs

1736 E.: Erffgenamen van
Art Jansen de Leest
B.: Jan Jan Willems van Gerwen
1741 E.: Erfgenamen van
Aart Jansen de Leest
B.: Jan Jan Willems van Gerwen

46. Huijs

1736 E.: Kinderen Claes Pels
B.: Zeel Driesse Quack
1741 E.: Kinderen Claas Pels
B.: Ariaan van der Biesen

47. Huijs

1736 E.: Joost Westelaaken
B.: Jan Jan Martens en Goeijaert Crijnen
1741 E.: Joost Westelaken
B.: Dries Dirk Jacops

48. Huijs

1736 E.: Den H: Geest tot sBos
B.: Theewen Steenbergen
1741 E.: Den H Geest tot s Bosch
B.: Theewen Steenbergen

49. Huijs

1736 E.: Voorschreven H Geest

B.: Dirck Heesacker
1741 E.: Voorschreven H Geest
B.: Dirk Heesacker

50. Huijsje

staet op de erffe van
Huijbert van Hedel
1736 E.: Weduwe Marten den Snijder
B.: Voornoemde weduwe
1741 E.: Weduwe Marten den Sneijder
B.: Voornoemde weduwe

51. Huijs

1736 E.: Het Groot Gasthuijs tot sBos
B.: Tunnis Geerit Geerlingx
1741 E.: Het Groot Gasthuijs tot s Bosch
B.: Jan Dirx van Nulant

52. Huijs

1736 E.: Weduwe
Jacop Peters van der Velden
B.: Soon Rombertus van der
Velden en de weduwe
1741 E.: Jacop Peeters van der Velden
B.: Willem Vorstenbos

53. Hutje oft boeijken

staet op den voet van
den armen alhier sijn dijk
1736 E.: Weduwe Dries Geerits van Gestel
B.: Voorschreven weduwe
1741 E.: Weduwe Dries Geerits van Gestel
B.: Weert niet bewoont

54. Huijsje

1736 E.: Hendrick Dobelijns
B.: Den selven
1741 E.: Weduwe Hendrik Dobbeleijns
B.: De selve weduwe

55. Huijs

1736 E.: Vrancis Ariaen Gloudemans
B.: Den selven
1741 E.: Weduwe Francis Ariaan Gloudemans
B.: De selve weduwe

56. Huijs

1736 E.: Willem van Gerwen
B.: Den selven
1741 E.: Willem van Gerwen
B.: De selve

57. Huijs

1736 E.: Emert Verhagen
B.: Den selven
1741 E.: Erfgenamen Emont Verhagen
B.: Lendert de Leeuw

Vliertsestraet en Sprockelbos

58. Huijs

1736 E.: Ariaen van Nulandt
B.: Jan Martens den Jongen
1741 E.: Ariaan van Nulant
B.: Eijmert van Gerwen

59. Huijs

1736 E.: Heer Radolp van Rijn
B.: Eijmert Claesse van Gerwen
1741 E.: Heer Roedolff van Reijn
B.: Ceel Gerrit Geerlingx

60. Huijs

1736 E.: Adriaen van Boextel
B.: Weduwe
Welle Willems Westelaaken
1741 E.: Adriaan van Bostel
B.: Goeijaart Gloudemans

61. Hutje

staet op de heij

1736 E.: Weduwe Jan Hoos
B.: De selve
1741 E.: Weduwe Jan Hoos
B.: De selve

62. Huijs

1736 E.: Den H. Geest ten Bos
B.: Hendrick Heijmans
1741 E.: Den H Geest ten Bos
B.: Hendrik Heijmans

63. Huijs

1736 E.: Heer Drost Pieter de Cort
B.: Pieter Tonisse Huijsmans
1741 E.: Heer Palje
B.: Peter Teunis Huijsmans

64. Huijs

1736 E.: Willem Hofmans
B.: Gielen Gloudemans
1741 E.: Willem Hoffmans
B.: Jan Jan Wijnen

65. Huijs

1736 E.: Jan Broers
B.: Hendrick Overbeek
1741 E.: Jan Broers
B.: Toon Peter Huijsmans

66. Huijs

1736 E.: Heer Hendrick de Bijde
B.: Marten Willems Westelaaken
1741 E.: Gielen Gloudemans
B.: Den selven

67. Huijsje

staet op de heij

1736 E.: Jan Jansen
B.: Hem selfs
1741 E.: Weduwe Jan Jansen
B.: De selve weduwe

68. Huijs

van de Gast

1736 B.: Hendrick Huijbers
1741 B.: Hendrik Hermen Wonders

69. Huijs

1736 E.: Convent der Predickheren
ten comptoire van de Heer
Rentmeester Tengnagel
B.: Geerit Heijmans
1741 E.: Heer van Reijn
B.: Gerrit Heijmans

70. Huijs

1736 E.: Weduwe
Adriaen Roelofs Gloudemans

B.: De selve
1741 E.: Weduwe Adriaan Roeloff
B.: De selve

71. Huijs

1736 E.: Gerardus van Cuijlen c.s.
B.: Hendrick Zegers
1741 E.: Gerardus van Ceulen c.s.
B.: Hendrik van Overbeek

72. Huijs

1736 E.: Jan van der Doelen
B.: Geerit van der Doelen de soon
1741 E.: Weduwe van der Doelen
B.: De selve weduwe

73. Huijs

1736 E.: Van Cuijlen c.s.
B.: Pieter Huijbers
1741 E.: Van Ceulen c.s.
B.: Jan van Erp

74. Huijs

1736 E.: Jan Paulisse van Hees
B.: Den selven en
Dries Driese van Boekelt
1741 E.: Jan Poulusse van Hees
B.: Den selven

75. Huijs

1736 E.: Weduwe Pieter van Ampstel
B.: De selve en Gijsbert Huijbers
1741 E.: Weduwe Peeter van Amstel
B.: De selve en Gijsbert Huijbers

76. Huijs

1736 E.: Pieter van der Horst
B.: Den selven
1741 E.: Pieter van der Horst
B.: Den selven

77. Huijs

1736 E.: Jan van der Doelen
B.: Gijsbert van der Doelen de soon
1741 E.: Weduwe Jan van der Doelen
B.: Dirk van der Doelen den soon

78. Huijs

1736 E.: Willem Guldemans
B.: Jan Zegers
1741 E.: Willem Guldemans
B.: Jan Zeegers

79. Huijs

1736 E.: Hendrick Willems
van den Outhelaar c.s.
B.: Elias van Beughem
1741 E.: Hendrik Zeegers
B.: Den selven

80. Huijs

1736 E.: Jan van der Doelen
B.: Jan Geerit Heijmans
1741 E.: Weduwe Jan van der Doelen
B.: Jan Gerrit Heijmans

81. Hutje

1736 E.: Weduwe Anneken Klumpers
B.: De selve weduwe
1741 E.: Weduwe Anneke Clumpers
B.: Door bouvalligheijt weggeruijmt

82. Huijs

1736 E.: Hendrick van der Doelen
B.: Den selven
1741 E.: Kinderen Hendrik Wonders
B.: Weduwe Hendrik van der Doelen

83. Huijsje

1736 E.: Kinderen Leendert van Boekelt
B.: De selve kinderen en
Josep van den Bos
1741 E.: Kinderen Lendert van Boekelt
B.: Hendrik den Oetelaar

84. Huijs

1736 E.: Sr Louwerens van Brukom
B.: Tonis van Lieshout en
Leendert Leermans
1741 E.: Sr Louwerens van Brukom
B.: Weduwe Tonis van Lieshout en
Lindert Leermans

Voor u gehoord (56)

Harry Coppens

Brabants ketierke

Wór de zon schijnt dur de wolke
wónt, gekend dur speuls gemak,
wijd 't schönste aller volke
mi d'n tijd es grótste zwak.
Wie d'r ooit hi afgesproke
vur 'n bèkske of wè praot
higet nooit òn iets ontbroke,
mar wel 'n ketier te laot.

Unne mens diej vort veul mankemente hà, veul
péijn hà en ok al vort in 'ne rolstoel zaat ver-
zuchtte: *"En nou wó 'k dè 'k mèrrege 's dood
opston!"*

"Ze hè 'n 'm zunne kruin geskórre!"

Gecastreerd. Gezegd van een kater, stier of an-
der mannelijk dier.

Unne mens waar vur 't gerecht gedaagd umdèt-
tiej z'n èige vrouw "stom koew" hà genoemd"
De rechter liet de mens belove dèttiej diej lilleke
woorde nooit mer zò gebruike vur z'n zorgzame
vrouw.

Toen de mins thuiskwaam van de rechtzaak
greens hij tege z'n wijf: *"Es gè oewe kop niej
haauwt, dan slò 'k béij oew hórres af!"*

"Dè 's 'n pleister op unnen houtere poot"

Gezegd van een maatregel die geen enkel nut
heeft.

Bè ons kwaam vruger unnen eierboer òn de
deur. Hij waar niej al te snugger. Ge moest bè
hum alted 'm eeve getal eier vatte.

Op unne keer zin ik: *"Gif mèn d'r mar drij."*
*"Nee", zin iej, "Ge moet 'r twee of vier vatte,
anders stò 't dalek onderweges mi één ei te
kloote!"*

"Es ge hier drinkt um te vergeete, vergit dan

niej te betaole."

Opschrift in een kroeg

De viagrabil kùmt niej in 't ziekefondspakket.
Nee, minister Borst hi dè ongeveer ès volgt ver-
woord: *"Wanneer iemand z'n natuurlijk kruut
verschoote hi, hoeft iej niej op koste van de ge-
meenschap nog 's nao te laoie..."*

In de aauwmanne-afdeling van ons bejaardehuis
kùmt de viagrabil wèl in 't "standaardpakket"
Elke dag krije de aauw kruiers vort smèires en
saoves zo'n pil. Smèires wurt ze gegeeve zòdè
ze niej op d'r schoen zulle plasse en saoves opdè
ze niej ut bed zulle rolle....

De paus wil ok viagra gaon gebruike...Dan
kùmt iej hèndiger overèind, hattiej geheur.
En dè is toch hèndig, nò 't kusse van de grond.

Es ge tege de wènd in pist en tege de groote lui,
dan krèdde gè 't alted op oew boks.

'n Klèin jungske hà al 'n paor keres òn z'n moe-
der gevraagd wor de klèin kindjes vandòn kwa-
me. De moeder dacht: *"Ik zal 't hum mar vertel-
le"* en ze begon hum alles ut te legge.

Ze dacht dè de jonge 't begreepe hà, mar ze
waar d'r toch niej zò zeker van.

Ze zin: *"Witte gè nog van onzen hond, diej hà
unnen heelen dikken buik en daor kwaame jong
ut."*

"Oo", zin 't mènneke, "zo geuget dus."

'n Por weeke lötter kwaam 'r unne pliesie langs
mi unnen hillen dikken buik. En Pietje zin mee:
"Ik weet wètter mi jou verkeerd is."

*Oo ja "zin de pliesie, 'wè ister verkeerd mi
mèn?"*

"Gè krèigt jong hond"

"Hoe witte gè dè, kleine snotneus?"

*"Ik zie 't" zin Pietje "en ès ge jong krèigt, kan
ik dan òk 'n klèin hundje hebbe...ik wò alt al
gèire unne pliesiehond!"*

“Wij hèn unne zeldzaam goeien hond” zin Bertus tege zunne maot. “Ik heb ‘m èiges afgericht en alle mèirges brengt iej mooi de krant op bed!”

“Ja, dè’s unne goeien hond!” knikt de maot. “En dè’s nog niej alles’ zin Bertus,” ‘t mooiste is dè we zelf hillemaol gin abonnement hebbe op wèffere krant dan ok!”

“Oo en ulliejen oomen Dorus is dus òk dood?” vreugt Jònnus òn zunne maot.

“Ja drie daag gelejen is iej op z’n negentigste gestürve.

“En is iej tot ‘t ènd goewd bè z’n verstand gebleve?”

“Dè weete we pas ès we mèrge bè de notaris z’n testament te heure krèijge.”

Jouw moete ze niej mi oew driej stukke op oew boks.

Gezegd van een weduwe met drie kinderen die wil trouwen.

D’r kùmt unne mins binne op ‘t kantoor van de gratis midweekkrant. Hij zi: *“Ik kom mune krant opzegge.”*

‘t Durske òn de balie antwoordt vlot: “Begint dan mar ‘s langzaam en duidelijk, meneer.”

Ok ‘n aauw mònnika makt meziek ès ge mar kunt speule.

Vooraf gezegd van oudere mensen die nog wat willen in de liefde.

Jan schrappt me de Wortel of ik eet ze rauw.

Werd gezegd om aan te geven dat er wat voort gemaakt moest worden met het Werk.

Ons buurvrouw waar nogal erg ziek. ‘n Por jaor geleje waar d’re mins gestürve. Af en toe há d’r wel iets òn ‘t huwelijk gehaperd.

Toen ik ze tegenkwaam, zin ik: *“Hoe geuget ‘r mi Bertha?” “Gin kloote wèrd!”*

“Och jee, ik hoef toch zeker in ‘t kortst niej nor de kerkhof?”

“Nee, nee, makt oew ègedaor mar niej ongerust over. Ik hèn d’r al lang genoeg neeve geleege; ik laot m’n èige opstoke!”

Verdomde lummel! Ge wit toch ok wel dè d’r enen erpel utkùmt ès ge’m in de grond douwt. Gezegd tegen een zoon die moest trouwen.

Hij hi te lang mi goei kaart zitte passe.

Vooraf gezegd van iemand die zijn kans heeft laten voorbijgaan

Ik mot efkes richting Urinoco (toilet)

“Es de kat mi d’r gat nor ‘t vuur gi zitte, kregde sneuw”

Toen ik nog klèin waar

kende ik al twí vrouwe

waar ik veul van heb gehouwe.

De één waar ons moeder

en de aander waar ons Grutje.

Ons moeder wôonde bè mèn

mar mèn Grutje

bleef wôone in d’r èigeste hutje.

Ons moeder zùrgde vur d’r gezin

mar ons Grutje sliep elke middig in.

Zo ginge welliej hil tevreë

mi ‘t leeve meej.

Ikke bè ons moeder

en ons Grutje in heur hutje

mi d’r dagelukse dutje.

“Gè komt zeker ut Rósmòlle”

Ik zeg: *“Nee, dè’ òk weer niej.”*

“Waor dan ut?”

“Oorspronkeluk ut onze vòdder, en uteindeluk ut ons moeder.”

D’r waar ‘ns ‘ne weduwnaar in Aaste

diej zocht ‘n vrouw diej-t-em paaste

dè waar òk gin wonder

hij kos echt niej zonder

hà vruuger al moete vaaste.

HEEMKUNDEKRING ROSMALEN

DANKT ZIJN SPONSORS

Boundless Business Consultancy	Heihoeven 53	5244 GK	Rosmalen
Woningstichting De Kleine Meijerij	Weidestraat 2	5241 CB	Rosmalen
Donatus Ond.Verz. Maatschappij	Hoff van Hollantlaan 8	5243 SR	Rosmalen
Timmers Bouwbedrijf bv.	Heikampweg 6	5249 JX	Rosmalen
P.Hoedemakers & Zn. bv.	De Grote Elst 40	5246 JP	Rosmalen
Apotheek Rosmalen-Berlicum	Oude Baan 9	5242 HT	Rosmalen
Dinos B.V,	Weidestraat 32	5241CB	Rosmalen
Ginderzande bv.	Raadhuisstraat 51	5241 BK	Rosmalen
Soos Satisfaction	Fort Alexanderstraat 31	5241 EX	Rosmalen
Dura Vermeer Bouw Rosmalen bv.	Stationsplein 1	5241 GN	Rosmalen
Dierenspecialzaak Nico van den Berg	Oude Baan 3	5242 HT	Rosmalen
Boek en Kantoorhandel Robben	Molenhoekpassage 23	5242 CZ	Rosmalen
Grieks-Macedonisch Spec. Restaurant	Rodenborchweg 35	5241 VN	Rosmalen
Lambermont Groep	Burg. Wolterstraat 1	5241 EM	Rosmalen
Piels bv. Technisch Installatiebedrijf	Vinkenveld 6a	5249 JP	Rosmalen
Sanidrome Van Grinsven bv.	Stadionlaan 167	5246 JT	Rosmalen
Gebr. Voets Weg- en Waterbouw	Vinkenveld 4	5249 JP	Rosmalen
De Kentering	Dorpsstraat 54	5241 ED	Rosmalen
Car-O-Tech	Hoogstraat 5	5258 BA	Berlicum
Haarmode Peter van Wanrooy	Striensestraat 15	5241 AW	Rosmalen
Huijbrechts & Peters Notarissen	Hoff van Hollantlaan 5	5243 SR	Rosmalen
v.d.Weide Holding	Pastoor de Leijerstraat 5	5246 JA	Rosmalen
Bouwbedrijf van Niftrik	Friezenstraat 2	5249 JS	Rosmalen
Bouwmans Oliehandel bv.	Westeind 2	5245 NL	Rosmalen
Ruitersportartikelen Wilma van Creij	Oude Baan-oost 164	5244 NG	Rosmalen